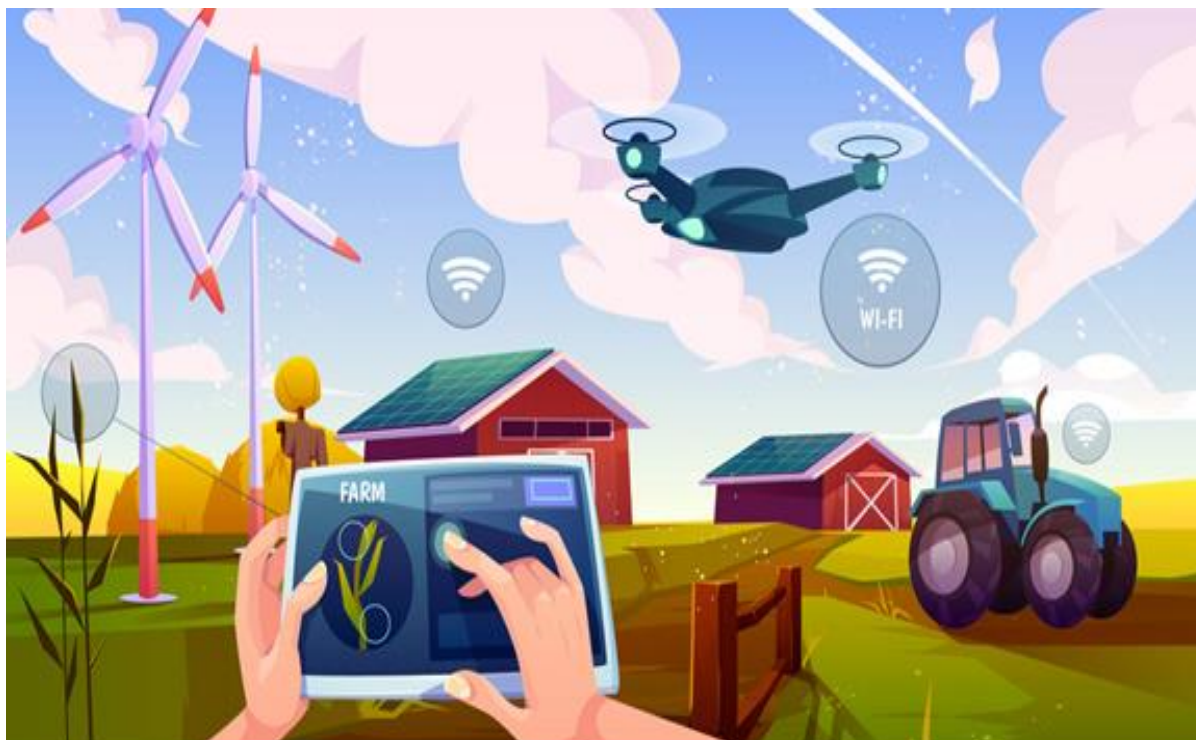

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ХЕРСОНСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ
АГРАРНО-ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО СТУДЕНТІВ, АСПІРАНТІВ, ДОКТОРАНТІВ І МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

МАТЕРІАЛИ
III Всеукраїнської науково-практичної конференції
молодих вчених з нагоди Дня науки
«СУЧАСНА НАУКА: СТАН ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ»

19 травня 2021 р.
м. Херсон

УДК 001:63(06)

Редакційна колегія:

Відповідальні за випуск: голова Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених, Херсонського державного аграрно-економічного університету **Марія НІКІТЕНКО**; заступник голови Наукового товариства студентів, аспірантів, докторантів і молодих вчених Херсонського державного аграрно-економічного університету **Владислав КРИВИЙ**.

За редакцією

*доктора сільськогосподарських наук, професора,
проректора з наукової роботи та міжнародної діяльності
Херсонського державного аграрно-економічного університету
О.В. АБЕРЧЕВА*

Сучасна наука: стан та перспективи розвитку матеріали III Всеукраїнської науково-практичної конференції молодих вчених з нагоди Дня науки, 19 травня 2021р. - Херсон, - С. 225.

У матеріалах конференції висвітлено сучасні науково-практичні технології та досягнення агрономічних, економічних, природничих, екологічних, іхтіологічних, технологічних, ветеринарних наук. Для здобувачів вищої освіти, аспірантів, викладачів, наукових співробітників, фахівців сільськогосподарських підприємств результати наукового пошуку можуть бути використані для визначення пріоритетних напрямів подальших досліджень, формування нових наукових ідей.

Дякуємо закладам вищої освіти які прийняли участь у конференції:

*Одеський державний аграрний університет,
Інститут зрошуваного землеробства НААН України,
Київський національний університет технологій та дизайну,
Херсонський національний технічний університет,
Національний університет водного господарства та природокористування (м. Рівне),
Херсонська філія Державна установа "Інститут охорони ґрунтів України",
Асканійська Державна сільськогосподарська дослідна станція Інституту зрошуваного
землеробства НААН (с. Тавричанка, Україна).*

**Автор несе повну відповідальність за викладений матеріал у збірнику матеріалів тез конференції.*

Одноріг С. Ю., Корбич Н. М. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Колір жиропоту вовни та його взаємозв'язок з показниками продуктивності ярок таврійського типу асканійської тонкорунної породи	107
Панкєєв С. П. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Технологічні особливості виробництва молока в господарствах південного регіону України	110
Панкєєв С. П. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Технології основи спрямованого вирощування ремонтного молодняку в молочному скотарстві	113
Панкєєв С. П. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Технологічні параметри виробництва свинини в умовах сільськогосподарських підприємств України	116
Папакіна Н. С., Вовченко Б. О. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Механізми біологічної адаптації овець	120
Пасєчко Д.-В. Д., Любенко О. І. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Аналіз вокалізації як інноваційний метод дослідження у системі точного птахівництва	123
Соболь О. М. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Особливості курації коней спортивного напрямку в аматорському конярстві	127
Степанченко Ю.О., Чернишов І.В. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Врахування принципів НАССР при проєктуванні виробництва м'ясорослинних консервів	131
Таций О. В., Петров В. Л., Скалозуб Г. А. <i>Одеський державний аграрний університет</i> Морфологічний та біохімічний склад крові молодняку свиней різних порід у віковій динаміці	134
Харламова Т. С. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Аналіз типів успадкування основних селекційних ознак свиней	139
Чернова Т. В., Корбич Н. М. <i>Херсонський державний аграрно-економічний університет</i> Міцність вовни ярок таврійського типу асканійської тонкорунної породи	142

УДК: 636.083.312

С. П. ПАНКЄЄВ

*кандидат сільськогосподарських наук
Херсонський державний аграрно-економічний університет*

ТЕХНОЛОГІЧНІ ПАРАМЕТРИ ВИРОБНИЦТВА СВИНИНИ В УМОВАХ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ ПІДПРЕМСТВ УКРАЇНИ

Актуальність. Впровадження інтенсивної технології виробництва свинини за відповідних капітальних вкладень та раціональної організації праці дає змогу значно збільшити кількість одержуваної продукції та підвищити рентабельність підприємства. Основний принцип такої інтенсифікації — це застосування конвеєрного ритмічно-потокowego виробництва свинини, що передбачає безперервний випуск продукції через однакові проміжки часу партіями відповідних розмірів і якості за певний період і в цілому за рік [1, с.38-40].

Ринкові перетворення в економіці України обумовили формування багатокладної системи господарювання в аграрному секторі, де поряд з державними, приватними, орендними підприємствами, господарськими товариствами, виробничими кооперативами отримали розвиток фермерські господарства. Вони повинні розглядатися не як альтернатива великим виробництвам, а як об'єктивно необхідне їх доповнення, що дозволить більш повно розкрити і використати потенціал сільського господарства. З цих позицій функціонування фермерських господарств створює передумови для підвищення ефективності аграрної економіки, розширюючи межі пошуку раціональних форм і методів використання природних і економічних ресурсів аграрного виробництва.

Основна частина. Значною мірою цьому сприяло б створення на відповідній законодавчій основі регіональних асоціацій (об'єднань) індивідуального виробника свинини, перші паростки яких з'явилися в окремих регіонах країни, і все ж утримання 1-3 голів свиней у кожному господарстві слід розглядати як тимчасовий вимушений вихід, а не як генеральну лінію майбутнього цивілізованого суспільства, будівництво якого передбачено здійснити [29].

Сучасний стан виробництва м'ясної продукції свідчить, що швидке нарощування його темпів неможливе без інтенсивного розвитку всіх видів худоби та птиці і особливо традиційної в країні галузі свинарства. У нас в Україні свиня споконвіку вважається годувальницею та джерелом прибутку селянської родини і майже ніколи не була збитковою у дбайливого господаря. Не перебільшуючи, можна сказати, що свинарство значною мірою є національною галуззю нашого сільськогосподарського виробництва. Були часи, коли свинина в загальному виробництві м'яса наближалася до 58 %. На превеликий жаль, всупереч обґрунтованій практиці більшості країн світу і нашими національними традиціями, ця важлива галузь тваринництва в Україні за останні десять років катастрофічно занепала. У більшості господарств

генетичний потенціал наших порід зараз використовується за відтворними якостями лише на 45-50 %, а за відгодівельними навіть до 20-25 % [2, с.28-28].

Метою дослідження є обґрунтування практичних засад ефективного розвитку фермерських господарств та їх оптимального розміру на основі вдосконалення матеріально-технічного забезпечення, спеціалізації, фінансово-кредитного та організаційно-економічного механізмів господарювання.

У процесі реалізації поставленої мети визначені такі основні завдання дослідження:

- визначити місце фермерських господарств в АПК та виявити основні тенденції їх розвитку;

- визначити ефективність функціонування фермерських господарств на основі одного господарства;

Мета і результати досліджень Класифікація свинарських фермерських господарств можна представити наступним чином. І група – їх частка складає 40 %. Такі господарства утримують свиней у спеціально обладнаних приміщеннях, але з низьким рівнем механізації; роздача кормів і видалення гною здійснюється вручну. Корми, які використовують для годівлі свиней, різноманітні, і незбалансовані за основними поживними речовинами. Дані господарства займаються вирощуванням поросят для населення і виробництвом малої кількості продукції для власних потреб.

ІІ група – їх частка складає 45 %. Такі господарства від 50 до 200 голів свиней. Утримання свиней відбувається у спеціальних приміщеннях (свинокомплексах), які отримали за сертифікатами або просто скупили. Система водонапування, роздача кормів, видалення гною, роздача кормів механізована. Ці господарства займаються вирощуванням поросят для продажу населення. Термін відлучення поросят відбувається у 45 діб (жива має поросят 11-14 кг), собівартість свинини – 1000 грн. Корми для годівлі свиней – власного виробництва, також згодують горох, люцерну, незбиране молоко. Комплектування маточного поголів'я здійснюється за рахунок закупівлі ремонтного молодняку. Рентабельність виробництва свинини у таких господарствах складає від 5 до 22 %; використовується штучне осіменіння.

ІІІ група – їх частка складає 15 %. Це господарства, які мають земельні і майнові сертифікати або об'єдналися у спеціальні кооперативи з виробництва свинини. Впроваджуються новітні технології ресурсозбереження. Годівля повно раціонна, збалансована за всіма поживними речовинами, за типом "шведського столу" [3, с.57-61].

На жаль, на більшість свинарських господарств в умовах сільськогосподарських підприємств технологія годівлі і утримання не відповідає сучасним вимогам експлуатації свиней, які утримуються у власноруч зробленим станкам і не відповідають нормам площі і фронту годівлі. Було проаналізоване сучасне технологічне обладнання для свиней усіх статевікових груп і вибір оптимального варіанту у розумінні енерго- і ресурсозбереження.

При галузевій спеціалізації господарств найпоширеніший тристадійний спосіб утримання, за якого молодняк тричі послідовно переміщують у нові

приміщення: при відлученні, після вирощування до 3-4-місячного віку і після дорошування при переході до заключної фази відгодівлі.

Вибір того чи іншого варіанту залежить від конкретних умов господарства (обсягу виробництва, наявності приміщень, їх планування тощо).

Перехід на одно- або двостадійне вирощування дозволяє підвищити середньодобовий приріст тварин. Особливо перспективним вважається гніздовий спосіб вирощування молодняка, за якого стресовий стан тварин, обумовлений переміщеннями і перегрупуваннями, усувається зовсім або зводиться до мінімуму.

Перевага тристадійного способу вирощування в тому, що для різних статевих-вікових груп тварин з'являється можливість полегшити диференційоване виконання механізованих технологічних процесів (напування, роздавання кормів, прибирання гною, забезпечення мікроклімату), підвищується ефективність використання виробничих приміщень (площ) та засобів механізації.

Норма площі вигулів для кнурів і поросних свиноматок (за 10-15 днів до опоросу), а також підсисних маток з поросятами - 10м² на одну голову для свиноматок холостих і першого періоду поросності - 6 м², ремонтного та відгодівельного молодняка - відповідно 1,5 і 0,8 м² на 1 голову. Вигулні майданчики повинні мати суцільне тверде покриття.

Висновки. Необхідно застосовувати станки, конструкція яких дозволяє з другої декади після опоросу одну з бокових стінок фіксує пристрою перемістити до зовнішньої стінки станка, щоб свиноматка мала можливість вільно переміщуватись у станку. Після відлучення порослят свиноматок переводять у групу холостих, а порослят - у спеціальні приміщення для дорошування. Це станкове обладнання ОСМ-120, ОСМ-60, ССД-2, СОС-Ф-35 тощо. Усі варіанти обладнання мають бокси для фіксованого утримання свиноматок.

Технічні рішення вибору станків забезпечують: регулювання ширини станка як по передній, так і по задній частині, а також загальної довжини станка; установку на бокових стінках станка спеціальних відкидних дуг, перешкоджаючих швидко опусканню свиноматки і запобіганням задавлюванню порослят (коли свиноматка встає, дуги вільно піднімаються); оснащення станків спеціальними зонами відпочинку для порослят із електрообігрівом, лампами з інфрачервоним випромінюванням, яке одночасно виконує дезінфікуючі функції; можливість включення станків для опоросу в загальну систему автоматизованого роздавання корму із встановленням індивідуальних доз годування для кожної свиноматки; оснащення станків чашково-ніпельними напувалками для додаткового напування порослят.

Сьогодні треба негайно відновити виробництво збалансованих по енергії і поживності комбикормів на комбикормових заводах, або дати виробничу можливість приготувати їх в господарстві маючи необхідні для цього домішки і відповідне обладнання.

Маючи малогабаритні комбікормові агрегати, які спроможні переробляти високобілкові бобові корми, господарства можуть одержувати до 1 кг приросту на відгодівлі.

Для транспортування і роздачі сухих кормів розроблені спіральні транспортери, які агрегують з автоматичними годівницями-дозаторами.

Перспективним напрямом рішення проблеми виробництва свинини є організація системи так званих центрів виробництва свинини (ЦВС) на базі свинокомплексів і племоб'єднань. Кожен центр буде мати зону впливу і візьме на себе рішення завдань забезпечення всієї інфраструктури свинарства.

Такі центри повинні бути провідниками перспективних технологій і створювати основу ефективності виробництва і забезпечення конкурентоспроможності свинарської продукції.

Має технологічні і фінансові переваги рішення утримання свиней на глибокій підстилці, де одночасно здійснюється твердофазна обробка гною з подрібненою соломною і іншими целюлозомісткими матеріалами.

Список літератури

1. Віллеке Х., Гетья А.А., Чуб О.А. Методика інтегрованої оцінки ремонтного молодняку свиней за власною продуктивністю в умовах господарства // Сучасні методики досліджень у свинарстві. - Полтава. - 2005. - С.38-40.
2. Гетья А.А., Голуб Н.Д., Чуб О.А. Контроль власної продуктивності ремонтного молодняку свиней та застосування нових методів оцінки тварин // Матеріали 8 міжнародної науково – практичної конференції “Наука і освіта 2005”. - Дніпропетровськ. - 2005. - Том 12. - С. 27-28.
3. Гетья А.А., Ломако Д.В., Чуб О.А., Скрипка С.М. Застосування методики інтегрованої оцінки власної продуктивності ремонтного молодняку свиней великої чорної породи в умовах ТОВ “Маяк” Полтавської області // Науковий вісник Львівської національної академії ветеринарної медицини ім. С.З. Гжицького. - Львів 2005. - Том 7(№2). - С.57-61.